

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Oboer/136/2015
Identifikačné číslo spisu:	6911213961
Dátum vydania rozhodnutia:	15.03.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Beáta Miničová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:6911213961.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného: Rapid life životná poisťovňa, a. s., so sídlom Garbiarska č. 2, Košice, IČO: 31 690 904, právne zastúpeného JUDr. Gabrielom Gulbišom, advokátom, Boženy Nemcovej 22, Košice, proti povinnej: Q. B., nar. XX. Q. XXXX, Y. XX, Y. O., v konaní o vymoženie 20,50 eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde v Rimavskej Sobote, pod sp. zn. 3Er/2202/2011, o dovolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 15. apríla 2014, č. k. 15CoE/33/2014-109, takto

rozhodol:

Dovolanie oprávneného o d m i e t a.

P povinnej náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Okresný súd Rimavská Sobota uznesením zo 05.09.2012, č. k. 3Er/2202/2011-48 žiadosť súdneho exekútora JUDr. Mariána Jurinu o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, sp. zn. EX 1667/2011, doručenú súdu dňa 14.12.2011, zamietol. V odôvodnení uviedol, že predložená rozhodcovská doložka je od počiatku neprijateľná a neplatná podmienka zmluvy v zmysle § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzatvárania zmluvy, ako aj smernice Rady č. 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Rozhodcovský rozsudok vydaný v konaní, ktoré sa uskutočnilo bez riadneho zmocnenia zmluvných strán, preto podľa súdu prvého stupňa nemôže byť a ani nie je riadnym exekučným titulom pre vykonanie exekúcie.

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, na odvolanie oprávneného napadnutým rozhodnutím z 15.04.2014, č. k. 15CoE/33/2014-109, uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne v zmysle ust. § 219 O. s. p. potvrdil. Odvolací súd dospel k názoru, že postup exekučného súdu keď posudzoval, či exekučný titul bol vydaný orgánom s právomocou na jeho vydanie nebol posudzovaním vecnej správnosti rozsudku rozhodcovského súdu. Pri riešení tejto otázky nebol exekučný súd viazaný ani tým,

ako túto otázku vyriešil rozhodcovský súd. Odvolací súd dodal, že zo strany okresného súdu nedošlo k takému postupu, ktorý by predstavoval zásah do práva oprávneného na súdnu ochranu. Aj v súdnych rozhodnutiach odvolacieho súdu odlišného názoru, ktoré pripojil odvolateľ k návrhu sa podľa krajského súdu zdôrazňuje, že prípadný odlišný záver súdu nie je možné aplikovať paušálne na všetky poisťné zmluvy uzatvárané konkrétnym oprávneným ako poisťovateľom, ale vzhľadom na rôznorodosť zmluvných dojednaní poisťných zmlúv je nevyhnuté vždy v každom konkrétnom prípade skúmať okolnosti dojednania rozhodcovskej doložky zásadne individuálne.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie oprávnený, ktorý navrhol napadnuté uznesenie odvolacieho súdu a tiež aj uznesenie súdu prvého stupňa zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie z dôvodu, že sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov (§ 237 písm. a/ O. s. p. v znení účinnom do 1. januára 2015, ďalej len „O. s. p.“), že súdy mu svojím postupom odňali možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O. s. p.), že ich rozhodnutia spočívajú na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.).

Povinná sa k dovolaniu oprávneného nevyjadřila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podal včas oprávnený, zastúpený v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O. s. p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade ide o dovolanie podané v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tým istým dovolateľom - vid' konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 1Cdo/172/2012, 2Cdo/357/2012, 5Cdo/402/2012, 2Oboer/81/2013, 2Oboer/224/2013, 2Oboer/352/2013, 2Oboer/380/2013, 3Cdo/95/2012, 2ECdo/180/2013, 2ECdo/202/2013, 2ECdo/295/2013, 3ECdo/214/2013, 1ECdo/119/2013, 4ECdo/228/2013, 5ECdo/271/2013, 5ECdo/249/2013, 6ECdo/126/2013, 7ECdo/33/2014, 8ECdo/132/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O. s. p. už ďalšie dôvody neuvádza.

Vzhľadom na to, že v dovolacom konaní sa nepotvrdila existencia procesnej vady konania tvrdenej dovolateľom, nevyšli najavo ani iné vady uvedené v § 237 ods. 1 O. s. p. a prípustnosť podaného dovolania nevyplýva z § 239 O. s. p., najvyšší súd odmietol procesne neprípustné dovolanie podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p.

O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p., § 151 O. s. p. a § 142 ods. 1 O. s. p.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 12. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.